

Chương 9

Hoa được một người bạn giới thiệu Tài cho nàng trong bữa tiệc cưới người cháu tại khách sạn Hyatt trong khu Anaheim. Nàng đã để ý đến Tài từ trước, khi nàng nghe nói đến tài sản lớn của Tài hiện có với cổ phần trong 3 khu shopping tại Orange County và trên Los Angeles cùng những đầu tư khác. Người CPA làm thuế cho Tài đã tiết lộ bí mật cho nàng biết về mức lợi tức mỗi năm và ước đoán về net worth, mức giàu có của Tài, phải đến trên 10 triệu Mỹ Kim.

Lúc trước khi tiền kiếm được như nước và ăn tiêu, kể cả đánh bạc, lên đến hàng một hai trăm ngàn mỗi tháng, Hoa coi thường những người như Tài. Tuy tạo dựng được sản nghiệp lớn, những anh này vốn là những kẻ bần tiện, vất cổ chày ra nước, tuy tiền nhiều nhưng không dám tiêu xài, chỉ lấy thú đêm tiền bỏ vào trường mục ngân hàng làm vui và mỗi tháng cộng số xem tài sản mình lên nhiều đến mức nào. Những chi tiêu có vẻ hào nhoáng như mua Mercedes, mua nhà cả triệu Mỹ Kim, thực sự chỉ vì vấn đề làm ăn, cần lèo những kẻ đầu tư chung hay mượn vốn hùn hạp. Thực chất của những người như Tài là cá đời tận tiện, không dám chi tiêu, sẵn sàng đi thêm vài quãng đường tìm chỗ đổ xăng rẻ hơn hai ba xu một gallon để bớt được một hai đô la mỗi lần. Hoặc cắt đầy coupons trong báo để mua kem đánh răng đỡ được 50 xu! Có lẽ những kẻ giàu có để dành được nhiều tiền đều hà tiện như nhau, Hoa nghĩ thế. Và nàng thường tránh những tên đàn ông bần tiện như Tài, không hề để mắt đến, vì nàng để ý làm gì khi bao quanh nàng có biết bao những thanh niên trẻ tuổi, đẹp trai và sung sức khác, chạy theo những vui chơi tiêu tiền như rác của nàng.

Nhưng đây là khi nàng đang gặp vận đỏ, tiền vào đếm không kịp. Khi từ Las Vegas trở về, rã rời mệt mỏi vì phải đối phó với casino và những tên "mob" vạm vỡ, mặc đồ lớn đeo kính đen xì thường trực làng vàng trước cửa phòng khách sạn, Hoa tuy thoát mỗi lo về món nợ với casino, đã phải

đương đầu với biết bao khó khăn và nản lòng khác. Văn phòng pháp lý đóng cửa, anh chàng ca sĩ nhân tình Steven Huy nàng bao hơn nửa năm nay cũng cao chạy xa bay vì không được chi tiền tiếp, Hoa cảm thấy chán đời và depressed đến cùng cực. Nàng cần kiếm một nguồn lợi tức khác để bù cho những mất mát đến tay trắng của nàng. Và lần đầu tiên trong đời, Hoa để ý đến những anh đàn ông như Tài, tuy xấu trai và bần tiện nhưng bù lại, có được sản nghiệp lớn và đang bước vào cái tuổi tiếc nuối, muốn hưởng đời vội và thèm khát có được chút tình lè với những người đàn bà đẹp, sang và thanh lịch của tầng lớp thượng lưu trong xã hội người Việt tại Quận Cam này.

Hoa đã chấm Tài như con mồi nàng cần bắt để xây dựng lại tài sản cho nàng, để tiếp tục cuộc sống vương giả nàng đã hưởng nhiều năm nay. Nàng đã dàn cảnh trong bữa tiệc cưới của đứa cháu để làm quen với Tài, bước đầu trong kế hoạch nàng đã soạn thảo chi tiết đầy 5 tờ giấy khổ legal paper. Mục đích của Hoa rất giản dị. Khi mọi sự chấm dứt, khi sau cùng nàng đẩy Tài ra khỏi đời nàng, tài sản 10 triệu Mỹ Kim đó sẽ ở lại với nàng ít ra cũng phải 8 hay 9 triệu. Hoa mỉm cười nghĩ mình là người nhân đạo. Nàng sẽ để cho Tài còn là triệu phú với một triệu cuối cùng còn lại cơ mà!

Hoa ôm chăm lấy Lệ, không để nàng thờ:

- Lâu quá không gặp mày! Khỏe không? Có gì lạ không?

Lệ nheo mắt nhìn lại Hoa:

- Khỏe! Sao? Mày đi với ai đây?

Hoa dấn vào lưng bạn cười:

- Làm bộ hoài! Để tao giới thiệu lại. Anh Tài! Anh lại chào Lệ coi nào!

Lệ mỉm cười nhìn Tài. Nàng nhìn vào yết hầu trên cổ Tài và chờ đợi. Đúng như nàng nghĩ, cục yết hầu lộ hơi hõm vào phía trên bắt đầu chạy lên chạy xuống vài lần và nàng có thể thấy được cổ găng của Tài che dấu tiếng nuốt nước bọt. Hần ập ứng:

- Chào Lệ! Lâu quá rồi không gặp!

Không để Lệ trả lời, Tài đánh trống lảng hỏi Tuyển để khóa lấp ngưng ngưng:

- Hôm nào tôi phải ghé anh để bàn về mấy chuyện đầu tư. Anh vẫn còn lo về mortgage finance chứ?

Hai người đàn ông quay sang nói chuyện với nhau. Lệ khẽ tát vào má Hoa:

- Mày ghê thật! Lúc nào gọi điện thoại kể hết cho tao nghe. Thôi để bữa khác gặp lại.

Lệ và Tuyển ra xe. Nàng nhìn Tuyển lái xe trên đường về và lần đầu tiên nàng thấy Tuyển và Tài giống nhau. Không phải như hai anh em nhưng có những nét tương tự bây giờ nàng mới nhận thấy. Có lẽ những người đàn ông vào lứa tuổi này đều như rập theo một khuôn. Nét mặt của những kẻ từng trải, đã nếm mùi đời và học được những gian giáo cần thiết cho cuộc sống. Tóc đã thưa dần lên trên quá đỉnh đầu hay gần hói hẳn như Tuyển, được nhuộm đen nhưng chân tóc mới mọc lộ ra bạc trắng. Những người sắp bước vào tuổi già nhưng còn cố níu kéo và muốn tạo ra ảo tưởng mình còn trẻ, thân thể đã muốn bạc nhược nhưng những thèm khát tình dục vẫn được nuôi nóng bằng ảo giác và sợ hãi cho một kiệt quệ sắp đến. Và vì thế họ tìm kiếm những người đàn bà trẻ hơn, đa tình và sôi bồng để giữ được những kích thích cần thiết cho tuổi hồi xuân.

Lệ thấy thương hại cho Tài. Nàng biết Hoa đã bắt được con mồi ngon và Hoa sẽ không bao giờ nhà cho đến khi hút hết máu, bòn rút hết của cải, tài sản của Tài. Những người đàn ông khôn ngoan và gian manh đủ để tạo được sản nghiệp lớn, nhưng đến lứa tuổi này sẽ u mê và tâm tối, mất hết khả năng suy nghĩ, phán đoán để đưa đầu vào tròng cho những người đàn bà ma nữ như Hoa sai khiến, dâng hết của cải để chi đổi lấy dăm ba phút thỏa mãn tình dục, tự lừa dối chính mình về tuổi trẻ và sức khỏe. Lệ đã thấy biết bao cảnh tượng của những kẻ đàn ông như Tài, sau cùng trở thành tay trắng, tiền mất, tình mất, chỉ còn ngậm ngùi cho số phận mình, và than thân trách phận vì đã quá tin.

Nàng cười thăm. Những kẻ suốt đời chỉ đi ăn người, lừa đảo, gian dối hơn ai hết, nhưng như một định luật của bù trừ và quả báo, sau cùng sẽ bị những người đàn bà như Hoa lừa lại. Có lẽ họ không phải quá đần độn để không biết được là đang bị đàn bà mê hoặc và lừa lọc. Chả gì Tài cũng là kẻ thành công trên thương trường hạng nhất trong số những người Việt tại khu Bolsa này, đâu ai dám nói hẳn là kẻ ngu si đần độn. Nhưng Lệ biết tâm lý những anh này. Có lẽ tiềm thức của hẳn đã không bao giờ tin tưởng vào sự thành công của mình. Tâm tâm của hẳn không tự cho mình là xứng đáng có được một tài sản lớn lao và hẳn đã tự tìm cách phá hoại và hủy diệt chính mình. Và sự tự phá hủy đó còn gì ngọt ngào bằng do một người đàn bà, đem lại tuổi thanh xuân, đem lại ào giác về một yêu thương nào đó hẳn ta chưa bao giờ được hưởng, để nhắm mắt không cần biết rằng đó chỉ là điều gian dối.

Lệ lan man nghĩ đến Tuyến, đến Tài và sau cùng nghĩ đến chính mình. Nỗi ám ảnh của nàng về Hoán phải chăng cũng cùng mang một trạng huống như Tài với Hoa. Chỉ là sự đối ngược của vai trò đàn bà và đàn ông. Nàng chưa già, nhưng đàn bà như nàng, đi tìm tuổi trẻ nơi những chàng trai ít tuổi hơn, khỏe mạnh, sung sức như Hoán, có khác gì những tên đàn ông nàng cười ngoạ bấy lâu nay. Lệ mỉm cười. Nàng chưa đến tuổi để gọi là hồi xuân như những người đàn bà nạ dòng giàu có khác nhan nhản trên khu Bolsa, bao những kếp trẻ, ca sĩ càng tốt, nếu không cũng là những anh thợ uốn tóc, khéo nói, khéo nịnh và tha hồ bắt đạ. Những bà trên 50, sắp bước vào tuổi lục tuần hay có khi đã vào tuổi ăn tiền Social Security, cặp với những tên thanh niên trẻ tuổi mặt búng ra sữa, trẻ hơn con cái của họ, mới từ Việt Nam sang cần tiền để đi học. Họ ngang nhiên đi cặp kè vào tiệm ăn, vũ trường, những người đàn bà tóc bới cao, phúng phính mập, mặt căng đi căng lại dăm bầy lằn và đã giải phẫu thẩm mỹ toàn diện vài lượt, để sau cùng mọi người trông giống hệt nhau như chị em với cùng khuôn mũi cao, mắt cắt hai mí, má

lúm đồng tiền tròn hoắm nhân tạo. Những cặp nhân tình mẹ con ôm nhau tình tứ trên sàn nhảy bất kể những xì xào hay những ánh mắt cười dè bieu bên cạnh.

Lệ lắc đầu. Hoán là người tình nhân trẻ nhất của nàng, nhưng Lệ tự đặt giới hạn cho mình, cách nhau mười mấy tuổi như nàng với Hoán còn có thể được vì nàng trông trẻ hơn tuổi nhiều. Nhưng hơn nhau đến hăm mấy, ba mươi năm như một số các bà mệnh phụ ở đây, điều đó nàng sẽ không bao giờ có thể làm được. Phải biết tự trọng chứ! Lệ nghĩ đến từ ngữ mới được đặt ra ở đây. Chồng bé! Các bà nhà giàu người Việt trên Bolsa đã theo nhau tạo một phong trào chồng bé. Như chuyện vợ bé của đàn ông thời trước. Họ kháo nhau về các thanh niên đẹp trai, khỏe mạnh và trao đổi danh sách các anh chàng sẵn sàng làm chồng bé một vài tháng này một cách thản nhiên và bình thường như chuyện kể về quần áo St John, chuyện kim cương Tiffany, Cartier, chuyện đi nghỉ hè ở Paris, Venice. Những cảnh kèn cựa, tranh giành một anh chồng bé sáng giá lâu lâu cũng đã xảy ra. Nhưng thường hơn là việc chuyển tay nhau, trao đổi chồng bé như một món đồ, cùng với những ưu khuyết điểm của các người tình chồng bé này được liệt kê và mách bảo cho nhau một cách thân tình như những người chị em đồng hội đồng thuyền.

Lệ không trách những người đàn bà lớn tuổi hội viên của phong trào chồng bé này. Khi tiền bạc vào quá dễ dàng và những đòi hỏi tình dục bị ngăn chặn hàng mấy chục năm tại Việt Nam được đánh thức bằng những cảnh gợi tình thường trực trên TV hay phim ảnh tại xứ này, họ đã muốn chạy đua với thời gian để hưởng thụ. Tại sao không? Tiền bạc giàu có đến mấy đi nữa, một khi bệnh hoạn hay chết đi, ai mang theo được? Và còn gì bằng được ăn trái cấm thềm thường bao nhiêu lâu, trước kia tại Việt Nam chỉ dám mơ tưởng trong những cơn mộng ngày tảo bạo nhất, nay có cơ hội thực hiện và cũng không ai dám cấm đoán gì. Xã hội này mạnh ai nấy sống, muốn thực hiện điều gì, nếu có cơ hội, có khả năng, có tiền bạc đủ cú việc thực

hiện. Ai dám lên mặt đạo đức phê bình, người đó cứ việc nói và nghe một mình. Họ cảm thấy đã được giải phóng từ ngày đặt chân lên xứ Mỹ này. Và nhất là khi các bà mới là người kiếm ra tiền, rất nhiều tiền, trong khi các ông chồng hạch sách của Việt Nam cũ nay chỉ còn là những bóng mờ, kiếm ra ít tiền hay không kiếm được đồng nào, chỉ còn ăn bám vợ, bệnh hoạn, mệt mỏi, tủi thân và mặc cảm, yên phận chấp nhận những người vợ tung hoành trong môi trường mới, trong nếp sống mới. Và kể cả chuyện chồng bé, cũng đành phải nhắm mắt giả ngơ giả điếc, coi như chuyện người khác, không phải chuyện của mình!

Lệ thấy mình còn trẻ và nàng không chấp nhận việc tự đặt mình vào trạng huống của những người đàn bà kia. Nhưng nàng không khỏi băn khoăn. Những đòi hỏi dục tình không bao giờ ngơi nghỉ của nàng đã khiến nàng phải tìm những người đàn ông khác thay thế cho Tuyến. Nhưng nàng kín đáo hơn, để giữ thể diện cho chồng. Và nàng không thể hạ thấp mình để cặp với những tên thanh niên quá trẻ một cách công khai được. Việc gì cũng có giới hạn của nó. Hoán đã là một vạch kẻ cuối cùng trong những cuộc tình ngắn ngủi của nàng. Nhưng có phải điều gì của sau cùng cũng mang một niềm đam mê tuyệt vời. Và bắt đầu cho những khổ đau. Ai đã nói câu đó nhỉ? Lệ không thể nhớ ra được. Và nàng thiếp đi trong giấc ngủ trước khi Tuyến bắt đầu quẹo vào con đường Magnolia dẫn đến khu subdivision hai vợ chồng nàng ở.